

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5Co/141/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210465  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8811210465.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Y. S., nar. X.X.XXXX, bytom X.Y. XXXX/XX, U. W. M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie sumy 2.375,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C 260/2011-129 zo dňa 10. 4. 2014 takto jednohlasne

### rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 645,- Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Žalobca j e p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške 70,39 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta.

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil.

Ďalším výrokom žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Tretím výrokom uložil žalobcovi povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 645 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Právne odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ust. § 137, § 96 ods. 1 O.s.p. a výrok o trovách konania ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

Keďže žalobca zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť po začatí pojednávania vo veci samej, pričom žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby, súd konanie podľa citovaného ustanovenia § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho

trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný žalovanému nahradiť trovy konania. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva.

Žalovaný, ktorý bol vo veci plne úspešný, zriekol sa práva na náhradu trov, preto mu súd ani náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, tak v zmysle §137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, ktorý mala vo veci plný úspech, náhradu trov konania v celom rozsahu.

Tarifnú hodnotu veci predstavuje suma 2.375,42 eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa § 10 ods. 1, ods. 2 cit. vyhl. sumu 101,25 eur. Vedľajší účastník však požadoval za jeden úkon 101,24 eur a keďže sa jedná o návrhové konanie, súd nemohol prekročiť návrh tohto účastníka, preto vychádzal zo žiadanej sumy.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného si vyčíslil v podaní zo dňa 12.4.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 647,15 eur.

Pri tarifnej hodnote veci vo výške 2.375,42 eur vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 647,15 eur. Odmena v sume 435,89 eur pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v sume 101,24 eur, odpor zo dňa 31.3.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v sume 101,24 eur, odvolanie z 9.8.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. e) vyhlášky v sume 101,24 eur, účasť na pojednávaní dňa 10.4.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky účinnéj od 1.7.2013 v sume 101,24 eur, z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 3x7,63 eur za tri úkony právnej služby vykonané v roku v roku 2012 a v sume 8,04 eur za úkon právnej služby vykonaný v roku 2014.

Súd priznal právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka požadovanú náhradu za stratu času za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 10.4.2014 zo L. do U. W..T. a späť v rozsahu 5 polhodín x 13,40 eur, teda spolu v sume 67,- eur.

Zároveň súd prvého stupňa priznal právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu cestovného za cestu na pojednávanie dňa 10.4.2014 zo L. do U. W..T. a späť osobným automobilom Škoda Yeti, EČ: PO 020 DO v sume 34,61 eur (130 km, cena pohonných látok 1,365 eur/l, spotreba 0,061/1km, náhrada 0,183/1km - Výpočet: (0,183 eurx130)+ (0,061x130x1,365) = 34,61 eur.

Vyčíslenie súd prvého stupňa považoval za správne a v súlade s vyhláškou, preto zaviazal žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného pozostávajúcu z odmeny a náhrad podľa vyhlášky v sume 537,50 eur a DPH vo výške 20 % z uvedenej sumy vo výške 107,50 eur. Spolu priznané trovy právneho zastúpenia predstavujú 645,- eur.

Súd prvého stupňa poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov v iných veciach týkajúce sa združení na ochranu spotrebiteľ, a to konkrétne rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 4. 2012

sp. zn. 17Co 91/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 3. 2012 sp. zn. 7Co 34/2012 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 4. 2012 sp. zn. 17Co 87/2012.

Zároveň súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol doručený žalobný návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka vyjadrenie vo veci, neskôr podal odvolanie voči rozsudku, ktoré podania obsahovali právny rozbor prejednávanej veci, kde okrem iného tento účastník poukázal na použitú nekalú obchodnú praktiku, poukázal na judikatúru súdov v obdobných veciach a uviedol ďalšie skutočnosti. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd prvého stupňa bol preto toho názoru, že všetky úkony právnej služby boli účelné.

Proti tomuto uzneseniu, a to iba čo do výroku v časti, ktorej priznal súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za podaný odpor, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 420/2012 zo dňa 22. 1. 2014, kde rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 209/2013 zo dňa 28. 1. 2014, v zmysle ktorého vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor ani vystupovať v skrátrenom konaní. Súd nielenže nemal prihliadať na odpor podaný vedľajším účastníkom a pripustiť vstup vedľajšieho účastníka do skráteneho konania, ale už vôbec nemožno akceptovať, aby boli vedľajšiemu účastníkovi priznané za predmetný úkon trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Žalobca poukázal i na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z. s tým, že má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktorý bude v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavený a odborne kompetentný. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom tento vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemal žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co 35/2012 a 13Co 36/2012. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade, len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Na uvedené upozornil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co 91/2012 a Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co 420/2012. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie odvolaniu žalobcu, to znamená vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za podaný odpor neprizná. Žalobca si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 70,40 Eur s DPH pozostávajúcich z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 60,75 Eur s DPH a režijný paušál 9,96 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Poukázal na to, že pokiaľ žalobca opiera svoje názory o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z januára 2014, odpor proti platobnému rozkazu bol podaný dňa 3. 4. 2012. Čo je však podstatné, žalobca si evidentne mylí zákonné ustanovenia a rozhodnutie súdu. Právny systém nefunguje na precedentnom princípe. Preto je namieste otázka, prečo prisudzuje rozhodnutiu súdu zákonnú silu. Žalovaný vyjadril súhlas s odporom podaním zo dňa 12. 6. 2012 (správne 7. 5. 2012, č.l. 40 spisu).

Žalobca považuje na základe nejasných argumentov uplatnené trovy za neúčelné. Judikatúra Krajských súdov SR sa s touto námietkou dávno vypořádala, pričom poukázal na stovky rozhodnutí Krajského súdu v Prešove i rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, Banskej Bystrici, Trnave, Nitre a Trenčíne. Je zjavne absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom opiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. V prípade žalobcu ide o nadnárodnú korporáciu, ktorá za posledné dva roky vykázala tržby v hodnote takmer 1 miliardy Eur. V prípade vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa jedná o nemajetné združenie, ktorému dáva legitímáciu na jeho činnosť samotný zákon o ochrane spotrebiteľa a túto činnosť priamo vyžaduje aj článok 169 Zmluvy o fungovaní EÚ. Účelnosť vynaložených trov na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy. Osobitne dal do pozornosti

aj najnovší Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števcík/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov nakladateľstva C.H.BECK str. 327 až 331.

Ďalej vedľajší účastník na strane žalovaného konštatoval, že celé odvolanie žalobcu vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane. Vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 70,39 Eur.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 645 Eur na účet jeho právneho zástupcu v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Súd prvého stupňa správne uviedol, že žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zaviniť tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť zastavené a preto je povinný žalovanému nahradiť trovy konania. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva.

Súd prvého stupňa správne vypočítal tarifnú hodnotu veci za jeden úkon právnej služby vo výške 101,25 Eur. Zároveň správne konštatoval, že vedľajší účastník požadoval len 101,24 Eur a keďže sa jedná o návrhové konanie, nemohol prekročiť návrh tohto účastníka, a preto správne vychádzal zo žiadanej sumy. Ide o štyri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. účinnej do 1. 7. 2013. Týka sa to aj odporu podľa § 14 ods. 1 písm. b) zo dňa 31. 3. 2012 a odvolania podľa ust. § 14 ods. 1 písm. e) vyhlášky zo dňa 9. 8. 2012. Účasť na pojednávaní dňa 10. 4. 2014 už podlieha tarife podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky účinnej od 1. 7. 2013. Režijný paušál predstavuje 3 x 7,63 Eur za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2012 a v sume 8,04 Eur za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014.

Priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného za tri úkony právnej služby žalobca nenamieta. Namieta iba jeden úkon, a to odpor zo dňa 31. 3. 2012. Za tento úkon žiada trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať.

Žalobca nenamieta ani priznanú náhradu za stratu času a cestovné na pojednávanie dňa 10. 4. 2014 zo L. do U. W. M. a späť.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci, aj keď ide o spotrebiteľskú vec, bol vydaný platobný rozkaz dňa 13. 3. 2012. Tento bol doručený žalovanému dňa 27. 3. 2012 a vedľajšiemu účastníkovi dňa 23. 3. 2012. Dňa 5. 4. 2012 bol doručený súdu prvého stupňa odpor proti platobnému rozkazu, pričom tento bol podaný na pošte dňa 3. 4. 2012. Následne dňa 14. 5. 2012 zaslal žalovaný súdu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka, pričom súhlasil aj s námietkou premlčania. Pre úplnosť je potrebné dodať, že námietka premlčania bola vznesená v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý zaslal súdu vedľajší účastník na strane žalovaného.

Súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania s tým, že posudzoval jednotlivé úkony právnej služby vedľajšieho účastníka, ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že všetky úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore.

S týmto právnym názorom súdu prvého stupňa sa plne stotožňuje i odvolací súd. Odpor proti platobnému rozkazu bol skutočne podaný v roku 2012. S podaním odporu súhlasil výslovne i žalovaný. Pripojil sa i k námietke premlčania vznesenej v odpore proti platobnému rozkazu. I podľa názoru odvolacieho súdu trovy týkajúce sa podania odporu sú účelnými trovami, ktoré bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznať.

Odvolací súd zároveň poznamenáva, že aj napriek rôznym názorom čo do možnosti podania odporu proti platobnému rozkazu vedľajším účastníkom, považuje trovy priznané vedľajšiemu účastníkovi za odpor podaný v tomto konkrétnom konaní dňa 31. 3. 2012 (doručené Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 5. 4. 2012) za účelné.

Preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 645 Eur na účet jeho právneho zástupcu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, preto mu trovy odvolacieho konania nepatria. Úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal odvolací súd trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 101,24 Eur ako polovičný úkon podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b), teda odmena vo výške 50,62 Eur a režijný paušál vo výške 8,04 Eur + DPH vo výške 20%, spolu 70,39 Eur.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.